

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ**

Αριθμός 4098

Παρασκευή, 14 Δεκεμβρίου 2007

999

Ο περί της Διεθνούς Σύμβασης για την Καταστολή Πράξεων Πυρηνικής Τρομοκρατίας (Κυρωτικός) Νόμος του 2007 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 44(III) του 2007

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΜΒΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΠΡΑΞΕΩΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Διεθνούς Σύμβασης για την Καταστολή Πράξεων Πυρηνικής Τρομοκρατίας (Κυρωτικός) Νόμος του 2007. Συνοπτικός τίτλος.

2.—(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετικά— Ερμηνεία.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Διεθνή Σύμβαση για την Καταστολή Πράξεων Πυρηνικής Τρομοκρατίας που άνοιξε για υπογραφή στις 14 Σεπτεμβρίου 2005 στη Νέα Υόρκη και την οποία η Κυπριακή Δημοκρατία υπόγραψε την ίδια ημερομηνία σύμφωνα με την Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αρ. 62.100 και ημερομηνία 1.6.2005.

(2) Οποιοσδήποτε άλλος όρος που δεν ερμηνεύεται στο εδάφιο (1) έχει την έννοια που αποδίδεται στους ορισμούς του Άρθρου 1 της Σύμβασης, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετικά.

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Σύμβαση, το κείμενο της οποίας παρατίθεται σε πρωτότυπο στην Αγγλική, στο Μέρος Ι του Πίνακα και, σε μετάφραση στην Ελληνική, στο Μέρος ΙΙ του Πίνακα: Κύρωση Σύμβασης. Πίνακας, Μέρος Ι, Μέρος ΙΙ.

Νοείται ότι, σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του πρωτότυπου κειμένου στην Αγγλική και του μεταφρασμένου κειμένου στην Ελληνική, υπερισχύει το πρωτότυπο κείμενο στην Αγγλική.

Αδίκημα.

4. Πρόσωπο, το οποίο διαπράττει οποιοδήποτε αδίκημα κατά τις διατάξεις του Άρθρου 2 της Σύμβασης, υπόκειται, σε περίπτωση καταδίκης του, σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα δυο (2) έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες λίρες (ΛΚ 20.000,00) ή και στις δύο αυτές ποινές.

Επέκταση της
δικαιοδοσίας
των
δικαστηρίων.

14 του 1960
50 του 1962
11 του 1963
8 του 1969
40 του 1970
58 του 1972
1 του 1980
35 του 1982
29 του 1983
91 του 1983
16 του 1984
51 του 1984
83 του 1984
93 του 1984
18 του 1985
71 του 1985
89 του 1985
96 του 1986
317 του 1987
49 του 1988
64 του 1990
136 του 1991
149 του 1991
237 του 1991
42(I) του 1992
43(I) του 1992
102(I) του 1996
4(I) του 1997
53(I) του 1997
90(I) του 1997
27(I) του 1998
53(I) του 1998
110(I) του 1998
34(I) του 1999
146(I) του 1999
41(I) του 2000
32(I) του 2001
40(I) του 2002
80(I) του 2002
140(I) του 2002
206(I) του 2002
17(I) του 2004
165(I) του 2004
268(I) του 2004
21(I) του 2006
99(I) του 2007.

5. Τηρουμένων των διατάξεων του περί Δικαστηρίων Νόμου, τα δικαστήρια της Δημοκρατίας, έχουν δικαιοδοσία να εκδικάζουν και οποιοδήποτε αδίκημα προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 9 της Σύμβασης έστω και αν αυτό δεν προβλέπεται στον προαναφερθέντα νόμο.

Σύμβαση ως
νομική βάση
για έκδοση.

6. Κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του Άρθρου 13 της Σύμβασης, η Σύμβαση συνιστά νομική βάση για σκοπούς έκδοσης φυγόδικου από τη Δημοκρατία σε άλλο Κράτος Μέρος της Σύμβασης.

Αρμόδια αρχή
για τους σκοπούς του
άρθρου 14 της
Σύμβασης.

7. Κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του Άρθρου 14 της Σύμβασης, ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως ορίζεται ως η αρμόδια αρχή για τους σκοπούς παροχής και λήψης συνδρομής σε και από άλλο Κράτος Μέρος.

Αρμόδια αρχή
για τους σκοπούς του
άρθρου 18 της
Σύμβασης.

8. Για τους σκοπούς του Άρθρου 18 της Σύμβασης, ως αρμόδια αρχή ορίζεται ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

9. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς, με τους οποίους ρυθμίζεται οποιοδήποτε θέμα χρήζει τέτοιας ρύθμισης για καλύτερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή της Σύμβασης και του Νόμου.

Κανονισμοί.

10. Ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ με Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Εναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου.

ΠΙΝΑΚΑΣ
(άρθρο 3)
ΜΕΡΟΣ Ι

United Nations

A/59/1766

General Assembly

Distr.: General
4 April 2005

Original: English

Fifty-ninth session

Agenda item 148

Measures to eliminate international terrorism

Report of the Ad Hoc Committee established by
General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996

International Convention for the Suppression of Acts of
Nuclear Terrorism

1. In paragraph 22 of its resolution 59/46 of 2 December 2004, the General Assembly requested the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 to report to the Assembly at its fifty-ninth session in the event of the completion of the draft comprehensive convention on international terrorism or the draft international convention for the suppression of acts of nuclear terrorism.

Matters calling for action by the General Assembly at its fifty-ninth session

2. At its 35th meeting, on 1 April 2005, the Ad Hoc Committee finalized the draft international convention for the suppression of acts of nuclear terrorism.

3. At the same meeting, the Ad Hoc Committee decided to recommend to the General Assembly the adoption of the following draft resolution, to which is annexed the draft international convention for the suppression of acts of nuclear terrorism:

International Convention for the Suppression of Acts of
Nuclear Terrorism

The General Assembly,

Having considered the text of the draft international convention for the suppression of acts of nuclear terrorism elaborated by the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Working Group of the Sixth Committee,

1. *Adopts the International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism annexed to the present resolution, and requests the*

Secretary-General to open the Convention for signature at United Nations Headquarters in New York from 14 September 2005 to 31 December 2006;

2. *Calls upon* all States to sign and ratify, accept, approve or accede to the Convention.

Annex

International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995,

Recognizing the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

Bearing in mind the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material of 1980,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling also the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, *inter alia*, the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto,

Recalling also that, pursuant to General Assembly resolution 51/210, an ad hoc committee was established to elaborate, *inter alia*, an international convention for the suppression of acts of nuclear terrorism to supplement related existing international instruments,

Noting that acts of nuclear terrorism may result in the gravest consequences and may pose a threat to international peace and security,

Noting also that existing multilateral legal provisions do not adequately address those attacks,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Noting that the activities of military forces of States are governed by rules of international law outside of the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "Radioactive material" means nuclear material and other radioactive substances which contain nuclides which undergo spontaneous disintegration (a process accompanied by emission of one or more types of ionizing radiation, such as alpha-, beta-, neutron particles and gamma rays) and which may, owing to their radiological or fissile properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.
2. "Nuclear material" means plutonium, except that with isotopic concentration exceeding 80 per cent in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotopes 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore residue; or any material containing one or more of the foregoing;

Whereby "uranium enriched in the isotope 235 or 233" means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature.

3. "Nuclear facility" means:

- (a) Any nuclear reactor, including reactors installed on vessels, vehicles, aircraft or space objects for use as an energy source in order to propel such vessels, vehicles, aircraft or space objects or for any other purpose;
- (b) Any plant or conveyance being used for the production, storage, processing or transport of radioactive material.

4. "Device" means:

- (a) Any nuclear explosive device; or
- (b) Any radioactive material dispersal or radiation-emitting device which may, owing to its radiological properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or the environment.

5. "State or government facility" includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or

officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

6. "Military forces of a State" means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

(a) Possesses radioactive material or makes or possesses a device:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or the environment;

(b) Uses in any way radioactive material or a device, or uses or damages a nuclear facility in a manner which releases or risks the release of radioactive material:

(i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(ii) With the intent to cause substantial damage to property or the environment; or

(iii) With the intent to compel a natural or legal person, an international organization or a State to do or refrain from doing an act.

2. Any person also commits an offence if that person:

(a) Threatens, under circumstances which indicate the credibility of the threat, to commit an offence as set forth in subparagraph 1 (b) of the present article; or

(b) Demands unlawfully and intentionally radioactive material, a device or a nuclear facility by threat, under circumstances which indicate the credibility of the threat, or by use of force.

3. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article.

4. Any person also commits an offence if that person:

(a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or

(b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or

(c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 9, paragraph 1 or paragraph 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 7, 12, 14, 15, 16 and 17 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.
2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.
3. The provisions of paragraph 2 of the present article shall not be interpreted as condoning or making lawful otherwise unlawful acts, or precluding prosecution under other laws.
4. This Convention does not address, nor can it be interpreted as addressing, in any way, the issue of the legality of the use or threat of use of nuclear weapons by States.

Article 5

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

- (a) To establish as criminal offences under its national law the offences set forth in article 2;
- (b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of these offences.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 7

1. States Parties shall cooperate by:

(a) Taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their national law, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission within or outside their territories of the offences set forth in article 2, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or knowingly provide technical assistance or information or engage in the perpetration of those offences;

(b) Exchanging accurate and verified information in accordance with their national law and in the manner of and subject to the conditions specified herein, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to detect, prevent, suppress and investigate the offences set forth in article 2 and also in order to institute criminal proceedings against persons alleged to have committed those crimes. In particular, a State Party shall take appropriate measures in order to inform without delay the other States referred to in article 9 in respect of the commission of the offences set forth in article 2 as well as preparations to commit such offences about which it has learned, and also to inform, where appropriate, international organizations.

2. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected.

3. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material.

4. States Parties shall inform the Secretary-General of the United Nations of their competent authorities and liaison points responsible for sending and receiving the information referred to in the present article. The Secretary-General of the United Nations shall communicate such information regarding competent authorities and liaison points to all States Parties and the International Atomic Energy Agency. Such authorities and liaison points must be accessible on a continuous basis.

Article 8

For purposes of preventing offences under this Convention, States Parties shall make every effort to adopt appropriate measures to ensure the protection of radioactive material, taking into account relevant recommendations and functions of the International Atomic Energy Agency.

Article 9

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

(a) The offence is committed in the territory of that State; or

(b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or

(c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State; or

(b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or

(c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or

(d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established under its national law in accordance with paragraph 2 of the present article. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of the present article.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its national law.

Article 10

1. Upon receiving information that an offence set forth in article 2 has been committed or is being committed in the territory of a State Party or that a person who has committed or who is alleged to have committed such an offence may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its national law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its national law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.
3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 of the present article are being taken shall be entitled to:
 - (a) Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;
 - (b) Be visited by a representative of that State;
 - (c) Be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).
4. The rights referred to in paragraph 3 of the present article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.
5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of the present article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 9, subparagraph 1 (c) or 2 (c), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.
6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2 and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that that person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 of the present article shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article II

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 9 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.
2. Whenever a State Party is permitted under its national law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was

sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1 of the present article.

Article 12

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Article 13

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 14

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual

legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their national law.

Article 15

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 16

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 17

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

- (a) The person freely gives his or her informed consent; and
- (b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

- (a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;

- (b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;

- (c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he was transferred for time spent in the custody of the State to which he was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 18

1. Upon seizing or otherwise taking control of radioactive material, devices or nuclear facilities; following the commission of an offence set forth in article 2, the State Party in possession of it shall:

(a) Take steps to render harmless the radioactive material, device or nuclear facility;

(b) Ensure that any nuclear material is held in accordance with applicable International Atomic Energy Agency safeguards; and

(c) Have regard to physical protection recommendations and health and safety standards published by the International Atomic Energy Agency.

2. Upon the completion of any proceedings connected with an offence set forth in article 2, or sooner if required by international law, any radioactive material, device or nuclear facility shall be returned, after consultations (in particular, regarding modalities of return and storage) with the States Parties concerned to the State Party to which it belongs, to the State Party of which the natural or legal person owning such radioactive material, device or facility is a national or resident, or to the State Party from whose territory it was stolen or otherwise unlawfully obtained.

3(1) Where a State Party is prohibited by national or international law from returning or accepting such radioactive material, device or nuclear facility or where the States Parties concerned so agree, subject to paragraph 3(2) of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities shall continue to take the steps described in paragraph 1 of the present article; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes.

3(2) Where it is not lawful for the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities to possess them, that State shall ensure that they are as soon as possible placed in the possession of a State for which such possession is lawful and which, where appropriate, has provided assurances consistent with the requirements of paragraph 1 of the present article in consultation with that State, for the purpose of rendering it harmless; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes.

4. If the radioactive material, devices or nuclear facilities referred to in paragraphs 1 and 2 of the present article do not belong to any of the States

Parties or to a national or resident of a State Party or was not stolen or otherwise unlawfully obtained from the territory of a State Party, or if no State is willing to receive such item pursuant to paragraph 3 of the present article, a separate decision concerning its disposition shall, subject to paragraph 3(2) of the present article, be taken after consultations between the States concerned and any relevant international organizations.

5. For the purposes of paragraphs 1, 2, 3 and 4 of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, device or nuclear facility may request the assistance and cooperation of other States Parties, in particular the States Parties concerned, and any relevant international organizations, in particular the International Atomic Energy Agency. States Parties and the relevant international organizations are encouraged to provide assistance pursuant to this paragraph to the maximum extent possible.

6. The States Parties involved in the disposition or retention of the radioactive material, device or nuclear facility pursuant to the present article shall inform the Director General of the International Atomic Energy Agency of the manner in which such an item was disposed of or retained. The Director General of the International Atomic Energy Agency shall transmit the information to the other States Parties.

7. In the event of any dissemination in connection with an offence set forth in article 2, nothing in the present article shall affect in any way the rules of international law governing liability for nuclear damage, or other rules of international law.

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

States Parties shall conduct consultations with one another directly or through the Secretary-General of the United Nations, with the assistance of international organizations as necessary, to ensure effective implementation of this Convention.

Article 21

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its national law.

Article 23

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the present article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of the present article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

1. This Convention shall be open for signature by all States from 14 September 2005 until 31 December 2006 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 25

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 26

1. A State Party may propose an amendment to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the Depository, who circulates it immediately to all States Parties.

2. If the majority of the States Parties request the Depositary to convene a Conference to consider the proposed amendments, the Depositary shall invite all States Parties to attend such a Conference to begin not sooner than three months after the invitations are issued.

3. The Conference shall make every effort to ensure amendments are adopted by consensus. Should this not be possible, amendments shall be adopted by a two-thirds majority of all States Parties. Any amendment adopted at the Conference shall be promptly circulated by the Depositary to all States Parties.

4. The amendment adopted pursuant to paragraph 3 of the present article shall enter into force for each State Party that deposits its instrument of ratification, acceptance, accession or approval of the amendment on the thirtieth day after the date on which two thirds of the States Parties have deposited their relevant instrument. Thereafter, the amendment shall enter into force for any State Party on the thirtieth day after the date on which that State deposits its relevant instrument.

Article 27

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 14 September 2005.

ΜΕΡΟΣ II

Διεθνής Σύμβαση για την Καταστολή Ενεργειών Πυρηνικής Τρομοκρατίας

Η Γενική Συνέλευση,

Έχοντας εξετάσει το κείμενο του προσχεδίου διεθνούς σύμβασης για την καταστολή ενεργειών πυρηνικής τρομοκρατίας που επεξεργάστηκε η Ad Hoc Επιτροπή που συστάθηκε με το ψήφισμα Γενικής Συνέλευσης 51/210 στις 17 Δεκεμβρίου 1996 και η Ομάδα Εργασίας της Έκτης Επιτροπής,

1. *Υιοθετεί* τη Διεθνή Σύμβαση για την Καταστολή Ενεργειών Πυρηνικής Τρομοκρατίας που επισυνάπτεται στο παρόν ψήφισμα, και ζητά από το Γενικό-Γραμματέα να ανοίξει τη Σύμβαση για υπογραφή στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη από τις 14 Σεπτεμβρίου 2005 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006·

2. *Καλεί* όλα τα Κράτη να υπογράψουν και επικυρώσουν, αποδεχθούν, εγκρίνουν ή προσχωρήσουν στη Σύμβαση.

Παράρτημα**Διεθνής Σύμβαση για την Καταστολή Ενεργειών Πυρηνικής Τρομοκρατίας**

Τα Κράτη Μέρη στη Σύμβαση αυτή,

Έχοντας υπόψη τους σκοπούς και αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών αναφορικά με τη διατήρηση διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και την προώθηση σχέσεων καλής γειτονίας και φιλίας και συνεργασίας μεταξύ Κρατών,

Ανακαλώντας τη Διακήρυξη με την Ευκαιρία της Πεντηκοστής Επετείου των Ηνωμένων Εθνών στις 24 Οκτωβρίου 1995,

Αναγνωρίζοντας το δικαίωμα όλων των Κρατών να αναπτύσσουν και εφαρμόζουν πυρηνική ενέργεια για ειρηνικούς σκοπούς και τα νόμιμα συμφέροντα τους στα δυνητικά οφέλη που θα προκύψουν από την ειρηνική εφαρμογή πυρηνικής ενέργειας,

Έχοντας υπόψη τη Σύμβαση για τη Φυσική Προστασία του Πυρηνικού Υλικού του 1980,

Ανησυχώντας βαθιά για την παγκόσμια κλιμάκωση ενεργειών τρομοκρατίας για όλες τις μορφές και εκδηλώσεις της,

Ανακαλώντας επίσης τη Διακήρυξη για Μέτρα Εξάλειψης Διεθνούς Τρομοκρατίας, που επισυνάπτεται στο ψήφισμα Γενικής Συνέλευσης 49/60 στις 9 Δεκεμβρίου 1994, στο οποίο, μεταξύ άλλων, τα Κράτη Μέλη των Ηνωμένων Εθνών επισήμως επαναβεβαιούν την ανεπιφύλακτη από αυτά καταδίκη όλων των ενεργειών, μεθόδων και πρακτικών τρομοκρατίας ως εγκληματικών και αδικαιολόγητων, οπουδήποτε και από οποιονδήποτε διαπράχθηκαν, περιλαμβανομένων εκείνων οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο τις φιλικές σχέσεις μεταξύ Κρατών και λαών και απειλούν την εδαφική ακεραιότητα και ασφάλεια Κρατών,

Σημειώνοντας ότι η Διακήρυξη ενθάρρυνε επίσης τα Κράτη να αναθεωρήσουν επειγόντως το πεδίο εφαρμογής των υφιστάμενων διεθνών νομικών προνοιών για την πρόληψη, καταστολή και εξάλειψη της τρομοκρατίας σε όλες τις μορφές και εκδηλώσεις της, με στόχο να διασφαλιστεί η ύπαρξη ενός ολοκληρωμένου νομικού πλαισίου το οποίο να καλύπτει όλες τις πτυχές του θέματος,

Ανακαλώντας το ψήφισμα Γενικής Συνέλευσης 51/210 στις 17 Δεκεμβρίου 1996 και τη Διακήρυξη τη Συμπληρωματική της Διακήρυξης του 1994 για Μέτρα Εξάλειψης Διεθνούς Τρομοκρατίας που επισυνάπτεται σε αυτό,

Ανακαλώντας επίσης ότι, δυνάμει του ψηφίσματος Γενικής Συνέλευσης 51/210, συστάθηκε ad hoc επιτροπή για να επεξεργασθεί, μεταξύ άλλων, διεθνή σύμβαση για την καταστολή ενεργειών πυρηνικής τρομοκρατίας για συμπλήρωση σχετικών υφιστάμενων διεθνών εγγράφων,

Σημειώνοντας ότι οι ενέργειες πυρηνικής τρομοκρατίας δυνατό να έχουν ως αποτέλεσμα σοβαρότατες συνέπειες και δυνατό να αποτελέσουν απειλή στη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια,

Σημειώνοντας επίσης ότι οι υφιστάμενες πολυμερείς νομικές πρόνοιες δεν αντιμετωπίζουν επαρκώς τις επιθέσεις αυτές,

Πεπεισμένοι για την επείγουσα ανάγκη ενίσχυσης της διεθνούς συνεργασίας μεταξύ Κρατών στην επιπόηση και υιοθέτηση αποτελεσματικών και πρακτικών μέτρων για την πρόληψη τέτοιων ενεργειών τρομοκρατίας και για τη δίωξη και τιμωρία των δραστών τους,

Σημειώνοντας ότι οι δραστηριότητες των στρατιωτικών δυνάμεων Κρατών διέπονται από κανόνες του διεθνούς δικαίου εκτός του πλαισίου της Σύμβασης αυτής και ότι ο αποκλεισμός ορισμένων πράξεων από την κάλυψη της Σύμβασης αυτής δεν δικαιολογεί ή καθιστά νόμιμες, διαφορετικά παράνομες ενέργειες ή αποκλείει δίωξη δυνάμει άλλων νόμων,

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής:

1. «Ραδιενεργό υλικό» σημαίνει πυρηνικό υλικό και άλλες ραδιενεργές ουσίες οι οποίες περιέχουν νουκλίδια τα οποία υφίστανται αυθόρμητη διάσπαση (διαδικασία που συνοδεύεται από εκπομπή ενός ή περισσότερων τύπων ιονίζουσας ακτινοβολίας, όπως άλφα-, βήτα-, γάμα- ακτινοβολίες και νετρόνια και οι οποίες δυνατό, λόγω των ραδιενεργών ή διασπαστικών τους ιδιοτήτων, να προκαλέσουν θάνατο, σοβαρή σωματική βλάβη ή ουσιαστική ζημιά σε περιουσία ή στο περιβάλλον.

2. «Πυρηνικό υλικό» σημαίνει πλουτώνιο, εκτός από εκείνο με ισοτοπική συγκέντρωση που υπερβαίνει το 80 τοις εκατόν σε πλουτώνιο – 238 ουράνιο – 233 ουράνιο εμπλουτισμένο με ισότοπα 235 ή 233 ουράνιο που περιέχει μίγμα ισοτόπων όπως απαντώνται στη φύση, άλλο από εκείνο με μορφή ορυκτού ή κατάλοιπου ορυκτού ή οποιοδήποτε υλικό που περιέχει ένα ή περισσότερα από τα προαναφερόμενα

Όπου «ουράνιο εμπλουτισμένο με ισότοπο 235 ή 233» σημαίνει ουράνιο που περιέχει το ισότοπο 235 ή 233 ή και τα δυο σε ποσότητα τέτοια που η αναλογία περιεκτικότητας του συνόλου των ισοτόπων αυτών προς το ισότοπο 238 είναι μεγαλύτερη από την αναλογία του ισοτόπου 235 προς το ισότοπο 238 που απαντάται στη φύση.

3. «Πυρηνική εγκατάσταση» σημαίνει:

- (α) Οποιοδήποτε πυρηνικό αντιδραστήρα, περιλαμβανομένων αντιδραστήρων εγκαταστημένων σε σκάφη, οχήματα, αεροσκάφη ή διαστημικά αντικείμενα για χρήση ως πηγή ενέργειας για την κίνηση τέτοιων σκαφών, οχημάτων, αεροσκαφών ή διαστημικών αντικειμένων ή για οποιοδήποτε άλλο σκοπό
- (β) Οποιοδήποτε εργοστάσιο ή μεταφορικό μέσο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή, αποθήκευση, επεξεργασία ή μεταφορά ραδιενεργού υλικού.

4. «Συσκευή» σημαίνει:

- (α) Οποιαδήποτε πυρηνική εκρηκτική συσκευή ή
- (β) Οποιαδήποτε ραδιενεργό συσκευή διασποράς υλικού ή εκπομπής-ραδιενέργειας η οποία δυνατό, λόγω των ραδιενεργών της ιδιοτήτων, να προκαλέσει θάνατο, σοβαρή σωματική βλάβη ή ουσιαστική ζημιά σε περιουσία ή στο περιβάλλον.

5. «Κρατική ή κυβερνητική εγκατάσταση» περιλαμβάνει οποιαδήποτε μόνιμη ή προσωρινή εγκατάσταση ή μεταφορικό μέσο που χρησιμοποιείται ή κατέχεται από αντιπροσώπους Κράτους, μέλη Κυβερνήσεως, της νομοθετικής ή της δικαστικής εξουσίας ή από αξιωματούχους ή υπαλλήλους Κράτους ή οποιαδήποτε άλλη δημόσια αρχή ή οντότητα ή από υπαλλήλους ή αξιωματούχους διακυβερνητικού οργανισμού σε σχέση με τα επίσημα καθήκοντά τους.

6. «Στρατιωτικές δυνάμεις Κράτους» σημαίνει τις ένοπλες δυνάμεις Κράτους οι οποίες οργανώνονται, εκπαιδεύονται και εξοπλίζονται δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου με πρωταρχικό σκοπό την εθνική άμυνα ή ασφάλεια και πρόσωπα που ενεργούν προς υποστήριξη των ενόπλων αυτών δυνάμεων που τελούν κάτω από την επίσημη διοίκηση, έλεγχο και ευθύνη τους.

Άρθρο 2

1. Οποιοδήποτε πρόσωπο διαπράττει αδίκημα εντός της έννοιας της Σύμβασης αυτής, εάν το πρόσωπο αυτό παράνομα και εκ προθέσεως:

- (α) Κατέχει ραδιενεργό υλικό ή κατασκευάζει ή κατέχει συσκευή:
- (i) Με πρόθεση να προκαλέσει θάνατο ή σοβαρή σωματική βλάβη ή
 - (ii) Με πρόθεση να προκαλέσει ουσιαστική ζημιά σε περιουσία ή στο περιβάλλον
- (β) Χρησιμοποιεί με οποιοδήποτε τρόπο ραδιενεργό υλικό ή συσκευή ή χρησιμοποιεί ή προκαλεί ζημιά σε πυρηνική εγκατάσταση με τρόπο ο οποίος απελευθερώνει ή θέτει σε κίνδυνο την απελευθέρωση ραδιενεργού υλικού:
- (i) Με πρόθεση να προκαλέσει θάνατο ή σοβαρή σωματική βλάβη ή
 - (ii) Με πρόθεση να προκαλέσει ουσιαστική ζημιά σε περιουσία ή στο περιβάλλον ή
 - (iii) Με πρόθεση να εξαναγκάσει φυσικό ή νομικό πρόσωπο, διεθνή οργανισμό ή Κράτος να προβεί ή να απέχει από ενέργεια.

2. Οποιοδήποτε πρόσωπο επίσης διαπράττει αδίκημα εάν το πρόσωπο αυτό:

- (α) Απειλεί, κάτω από περιστάσεις που δεικνύουν την αξιοπιστία της απειλής, να διαπράξει αδίκημα όπως καθορίζεται στην υποπαράγραφο 1 (β) του παρόντος άρθρου ή
- (β) Απαιτεί παράνομα και εκ προθέσεως ραδιενεργό υλικό, συσκευή ή πυρηνική εγκατάσταση με απειλή, κάτω από περιστάσεις που δεικνύουν την αξιοπιστία της απειλής, ή με χρήση βίας.

3. Οποιοδήποτε πρόσωπο επίσης διαπράττει αδίκημα εάν το πρόσωπο αυτό αποπειράται να διαπράξει αδίκημα, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

4. Οποιοδήποτε πρόσωπο επίσης διαπράττει αδίκημα εάν το πρόσωπο αυτό:

- (α) Συμμετέχει ως συνεργός σε αδίκημα όπως καθορίζεται στην παράγραφο 1, 2 ή 3 του παρόντος άρθρου ή

- (β) Οργανώνει ή κατευθύνει άλλους να διαπράξουν αδίκημα όπως καθορίζεται στην παράγραφο 1, 2 ή 3 του παρόντος άρθρου· ή
- (γ) Με οποιοδήποτε άλλο τρόπο συμβάλλει στη διάπραξη ενός ή περισσότερων αδικημάτων όπως καθορίζεται στην παράγραφο 1, 2 ή 3 του παρόντος άρθρου, από ομάδα προσώπων που ενεργούν με κοινό σκοπό· τέτοια συμβολή είναι εκ προθέσεως και είτε γίνεται με στόχο την προώθηση γενικής εγκληματικής δραστηριότητας ή του σκοπού της ομάδας ή γίνεται με γνώση της πρόθεσης της ομάδας να διαπράξει το αδίκημα ή τα εν λόγω αδικήματα.

Άρθρο 3

Η Σύμβαση αυτή δεν εφαρμόζεται όταν το αδίκημα διαπράττεται εντός ενός Κράτους, ο κατ' ισχυρισμό δράστης και τα θύματα είναι υπήκοοι του Κράτους αυτού, ο κατ' ισχυρισμό δράστης βρίσκεται στην εδαφική περιοχή του εν λόγω Κράτους και κανένα άλλο Κράτος έχει βάση δύναμει του άρθρου 9, παράγραφος 1 ή παράγραφος 2, να ασκήσει δικαιοδοσία, εξαιρουμένου ότι οι διατάξεις των άρθρων 7, 12, 14, 15, 16 και 17, εφαρμόζονται, ως ενδείκνυται, στις περιπτώσεις αυτές.

Άρθρο 4

1. Τίποτα στη Σύμβαση αυτή δεν επηρεάζει άλλα δικαιώματα, υποχρεώσεις και ευθύνες Κρατών και ατόμων δύναμει του διεθνούς δικαίου, ιδιαίτερα τους σκοπούς και αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

2. Οι δραστηριότητες των ενόπλων δυνάμεων κατά τη διάρκεια ένοπλης σύγκρουσης, όπως οι όροι αυτοί εννοούνται δύναμει του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, οι οποίοι διέπονται από το δίκαιο αυτό, δεν διέπονται από τη Σύμβαση αυτή και οι δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από στρατιωτικές δυνάμεις Κράτους κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων τους, στην έκταση που διέπονται από άλλους κανόνες διεθνούς δικαίου, δεν διέπονται από τη Σύμβαση αυτή.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου δεν ερμηνεύονται ως να δικαιολογούν ή καθιστούν νόμιμες διαφορετικά παράνομες ενέργειες ή να αποκλείουν δίωξη δύναμει άλλων νόμων.

4. Η Σύμβαση αυτή δεν επιλαμβάνεται, ούτε μπορεί να ερμηνευθεί ως επιλαμβάνουσα, με οποιοδήποτε τρόπο, του ζητήματος της νομιμότητας της χρήσης ή απειλής χρήσης πυρηνικών όπλων από Κράτη.

Άρθρο 5

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για:

- (α) Να επιβάλλει ως ποινικά αδικήματα δυνάμει του εθνικού του δικαίου, τα αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2·
- (β) Να καταστήσει τα αδικήματα αυτά αξιόποινα με κατάλληλες ποινές οι οποίες λαμβάνουν υπόψη τη σοβαρή φύση των αδικημάτων αυτών.

Άρθρο 6

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, περιλαμβανομένης, όπου ενδείκνυται, εσωτερικής νομοθεσίας για να διασφαλιστεί ότι εγκληματικές ενέργειες εντός του πεδίου εφαρμογής της Σύμβασης αυτής, ιδιαίτερα όταν έχουν πρόθεση ή υπολογίζεται να προκαλέσουν κατάσταση τρόμου στο ευρύ κοινό ή σε ομάδα προσώπων ή συγκεκριμένων προσώπων, κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες δεν είναι δικαιολογητές λόγω πολιτικών, φιλοσοφικών, ιδεολογικών, φυλετικών, εθνικών, θρησκευτικών, ή άλλων παρόμοιας φύσης παραγόντων και τιμωρούνται με ποινές που συνάδουν με τη σοβαρότητα της φύσης τους.

Άρθρο 7

1. Κράτη Μέρη συνεργάζονται με το να:

- (α) Λαμβάνουν όλα τα πρακτικά μέτρα, περιλαμβανομένης, εάν είναι αναγκαίο, της προσαρμογής του εθνικού τους δικαίου, για παρεμπόδιση και αντιμετώπιση προετοιμασιών στις αντίστοιχες εδαφικές περιοχές τους για τη διάπραξη εντός ή εκτός των εδαφικών περιοχών τους των αδικημάτων που καθορίζονται στο άρθρο 2, περιλαμβανομένων μέτρων για απαγόρευση στις εδαφικές περιοχές τους παράνομων δραστηριοτήτων προσώπων, ομάδων και οργανισμών που

ενθαρρύνουν, υποκινούν, οργανώνουν, εν γνώσει χρηματοδοτούν ή εν γνώσει παρέχουν τεχνική βοήθεια ή πληροφορίες ή εμπλέκονται στη διάπραξη των αδικημάτων αυτών

- (β) Ανταλλάσσουν ακριβείς και επιβεβαιωμένες πληροφορίες σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο και κατά τον τρόπο και τηρουμένων των προϋποθέσεων που καθορίζονται σε αυτό και συντονίζουν διοικητικά και άλλα μέτρα που λαμβάνονται, ως ενδείκνυται, για εντοπισμό, παρεμπόδιση, καταστολή και διερεύνηση των αδικημάτων που καθορίζονται στο άρθρο 2 και επίσης την έναρξη ποινικών διαδικασιών ενάντια προσώπων για τα οποία υπάρχει ισχυρισμός ότι έχουν διαπράξει τα αδικήματα αυτά. Ιδιαίτερα, Κράτος Μέρος λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για να ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση τα άλλα Κράτη που αναφέρονται στο άρθρο 9, αναφορικά με τη διάπραξη των αδικημάτων που καθορίζονται στο άρθρο 2, όπως επίσης και για προετοιμασίες για διάπραξη τέτοιων αδικημάτων για τα οποία έχει πληροφορηθεί και επίσης να ενημερώνει, ως ενδείκνυται, διεθνείς οργανισμούς.

2. Κράτη Μέρη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα που συνάδουν με το εθνικό τους δίκαιο για την προστασία της εμπιστευτικότητας οποιωνδήποτε πληροφοριών τις οποίες λαμβάνουν εμπιστευτικά δυνάμει των διατάξεων της Σύμβασης αυτής από άλλο Κράτος Μέρος ή μέσω συμμετοχής σε οποιαδήποτε δραστηριότητα διενεργήθηκε για την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής. Εάν Κράτη Μέρη παράσχουν πληροφορίες σε διεθνείς οργανισμούς με εμπιστευτικότητα, λαμβάνονται μέτρα για να διασφαλιστεί ότι προστατεύεται η εμπιστευτικότητα τέτοιων πληροφοριών.

3. Η Σύμβαση αυτή δεν απαιτεί από Κράτη Μέρη να παρέχουν οποιοσδήποτε πληροφορίες τις οποίες δυνάμει του εθνικού δικαίου δεν επιτρέπεται να κοινοποιήσουν ή οι οποίες θα έθεταν σε κίνδυνο την ασφάλεια του επηρεαζόμενου Κράτους ή τη φυσική προστασία πυρηνικού υλικού.

4. Τα Κράτη Μέρη ενημερώνουν το Γενικό-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για τις αρμόδιες αρχές τους και σημεία επαφής που είναι υπεύθυνα για αποστολή και λήψη των πληροφοριών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο. Ο Γενικός-Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών κοινοποιεί τέτοιες πληροφορίες αναφορικά με τις αρμόδιες

αρχές και σημεία επαφής σε όλα τα Κράτη Μέρη και στο Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας. Τέτοιες αρχές και σημεία επαφής θα είναι προσβάσιμα σε συνεχή βάση.

Άρθρο 8

Για σκοπούς παρεμπόδισης αδικημάτων δυνάμει της Σύμβασης αυτής, τα Κράτη Μέρη καταβάλλουν κάθε προσπάθεια να υιοθετήσουν κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν την προστασία του ραδιενεργού υλικού, λαμβάνοντας υπόψη σχετικές συστάσεις και αρμοδιότητες του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας.

Άρθρο 9

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του στα αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2 όταν:

- (α) Το αδίκημα διαπράττεται στην εδαφική περιοχή του Κράτους αυτού ή
- (β) Το αδίκημα διαπράττεται σε σκάφος που φέρει τη σημαία του Κράτους αυτού ή σε αεροσκάφος το οποίο είναι εγγεγραμμένο δυνάμει των νόμων του εν λόγω Κράτους κατά το χρόνο που διαπράττεται το αδίκημα ή
- (γ) Το αδίκημα διαπράττεται από υπήκοο του Κράτους αυτού.

2. Κράτος Μέρος δύναται επίσης να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του σε οποιοδήποτε τέτοιο αδίκημα όταν:

- (α) Το αδίκημα διαπράττεται ενάντια υπηκόου του Κράτους αυτού ή
- (β) Το αδίκημα διαπράττεται ενάντια Κράτους ή κυβερνητικής εγκατάστασης του Κράτους αυτού στο εξωτερικό, περιλαμβανομένων πρεσβείας ή άλλων διπλωματικών ή προξενικών υποστατικών του Κράτους αυτού ή
- (γ) Το αδίκημα διαπράττεται από άπατρι ο οποίος έχει τη συνήθη διαμονή του στην εδαφική περιοχή του Κράτους αυτού ή
- (δ) Το αδίκημα διαπράττεται σε προσπάθεια εξαναγκασμού του Κράτους αυτού να προβεί ή να απέχει από οποιαδήποτε ενέργεια ή
- (ε) Το αδίκημα διαπράττεται σε αεροσκάφος, το οποίο λειτουργεί από

την Κυβέρνηση του Κράτους αυτού.

3. Ευθύς δια της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στη Σύμβαση αυτή, κάθε Κράτος Μέρος γνωστοποιεί στο Γενικό-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών τη δικαιοδοσία που έχει θεμελιώσει δυνάμει του εθνικού του δικαίου σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση που οποιαδήποτε αλλαγή λάβει χώρα, το επηρεαζόμενο Κράτος Μέρος τη γνωστοποιεί αμέσως στο Γενικό-Γραμματέα.

4. Κάθε Κράτος Μέρος, ωσαύτως, λαμβάνει τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαία, για να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του στα αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2, σε περιπτώσεις όπου ο κατ' ισχυρισμό δράστης βρίσκεται στην εδαφική περιοχή του και δεν εκδίδει το εν λόγω πρόσωπο σε οποιοδήποτε από τα Κράτη Μέρη τα οποία έχουν θεμελιώσει τη δικαιοδοσία τους σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 του παρόντος άρθρου.

5. Η Σύμβαση αυτή δεν αποκλείει την άσκηση οποιασδήποτε ποινικής δικαιοδοσίας που θεμελιώθηκε από Κράτος Μέρος σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

Άρθρο 10

1. Ευθύς ως λάβει πληροφορίες ότι έχει διαπραχθεί ή διαπράττεται αδίκημα που καθορίζεται στο άρθρο 2 στην εδαφική περιοχή Κράτους Μέρους ή ότι πρόσωπο το οποίο έχει διαπράξει ή για το οποίο υπάρχει ισχυρισμός ότι έχει διαπράξει τέτοιο αδίκημα δύναται να βρίσκεται στην εδαφική περιοχή του, το επηρεαζόμενο Κράτος Μέρος λαμβάνει τέτοια μέτρα, ως είναι αναγκαία, δυνάμει του εθνικού του δικαίου για να διερευνήσει τα γεγονότα που περιέχονται στις πληροφορίες.

2. Ευθύς ως ικανοποιηθεί ότι οι περιστάσεις το δικαιολογούν, το Κράτος Μέρος στην εδαφική περιοχή του οποίου βρίσκεται ο δράστης ή ο κατ' ισχυρισμό δράστης, λαμβάνει κατάλληλα μέτρα δυνάμει του εθνικού του δικαίου έτσι ώστε να διασφαλίσει την παρουσία του προσώπου αυτού προς το σκοπό δίωξης ή έκδοσης.

3. Οποιοδήποτε πρόσωπο αναφορικά με το οποίο λαμβάνονται τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δικαιούται να:

- (α) Επικοινωνήσει χωρίς καθυστέρηση με τον πλησιέστερο κατάλληλο αντιπρόσωπο του Κράτους του οποίου το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος ή το οποίο δικαιούται διαφορετικά να προστατεύσει τα δικαιώματα του προσώπου αυτού ή, αν το πρόσωπο αυτό είναι άπατρις, το Κράτος στην εδαφική περιοχή του οποίου το πρόσωπο αυτό συνήθως διαμένει
- (β) Το επισκεφθεί αντιπρόσωπος του Κράτους αυτού
- (γ) Ενημερωθεί για τα δικαιώματα του προσώπου αυτού δυνάμει των υποπαραγράφων (α) και (β).

4. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου ασκούνται σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς του Κράτους στην εδαφική περιοχή του οποίου ο δράστης ή ο κατ' ισχυρισμό δράστης βρίσκεται, τηρουμένου ότι οι εν λόγω νόμοι και κανονισμοί πρέπει να διευκολύνουν την πλήρη πραγμάτωση των σκοπών για τους οποίους προορίζονται τα δικαιώματα που χορηγούνται δυνάμει της παραγράφου 3.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζουν το δικαίωμα οποιουδήποτε Κράτους Μέρους το οποίο να έχει απαίτηση σε δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 9, υποπάραγραφος 1 (γ) ή 2 (γ), να καλέσει τη Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού να επικοινωνήσει με και επισκεφθεί τον κατ' ισχυρισμό δράστη.

6. Όταν Κράτος Μέρος δυνάμει του παρόντος άρθρου έχει θέσει πρόσωπο υπό προφυλάκιση, γνωστοποιεί άμεσα ή μέσω του Γενικού-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, στα Κράτη Μέρη τα οποία έχουν θεμελιώσει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2 και, αν το θεωρήσει σκόπιμο, σε οποιαδήποτε άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη, για το γεγονός ότι το πρόσωπο αυτό είναι υπό προφυλάκιση και για τις περιστάσεις οι οποίες δικαιολογούν την κράτηση του προσώπου αυτού. Το Κράτος το οποίο προβαίνει στην έρευνα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ενημερώνει αμέσως τα εν λόγω Κράτη Μέρη για τα ευρήματα του και δηλώνει κατά πόσο προτίθεται να ασκήσει δικαιοδοσία.

Άρθρο 11

1. Το Κράτος Μέρος στην εδαφική περιοχή του οποίου βρίσκεται ο κατ' ισχυρισμό δράστης, στις περιπτώσεις για τις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 9, εάν δεν εκδώσει το πρόσωπο αυτό, υποχρεούται, χωρίς καμιά εξαίρεση και ανεξάρτητα από το αν το αδίκημα διαπράχθηκε στην εδαφική περιοχή του ή όχι, να υποβάλει την υπόθεση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές του με σκοπό τη δίωξη με διαδικασίες σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού. Οι αρχές αυτές λαμβάνουν την απόφασή τους κατά τον ίδιο τρόπο όπως στην περίπτωση οποιουδήποτε άλλου αδικήματος σοβαρής φύσης δυνάμει του νόμου του Κράτους αυτού.

2. Οποτεδήποτε επιτρέπεται σε Κράτος Μέρος δυνάμει του εθνικού του δικαίου να εκδώσει ή διαφορετικά παραδώσει ένα εκ των υπηκόων του μόνο υπό την προϋπόθεση ότι το πρόσωπο θα επιστραφεί στο Κράτος αυτό να εκτίσει την ποινή που επιβλήθηκε ως αποτέλεσμα της δίκης ή διαδικασίας για την οποία ζητήθηκε η έκδοση ή παράδοση του προσώπου και το Κράτος αυτό και το Κράτος που ζητά την έκδοση του προσώπου συμφωνούν με την επιλογή αυτή και άλλους όρους, ως δύνανται να θεωρήσουν κατάλληλους, τέτοια υπό αίρεση έκδοση ή παράδοση είναι επαρκής για εκπλήρωση της υποχρέωσης που καθορίζεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 12

Οποιοδήποτε πρόσωπο που τίθεται υπό προφυλάκιση ή αναφορικά με το οποίο λαμβάνονται οποιαδήποτε άλλα μέτρα ή διεξάγονται διαδικασίες δυνάμει της Σύμβασης αυτής, έχει κατοχυρωμένη δίκαιη μεταχείριση, περιλαμβανομένης της απόλαυσης όλων των δικαιωμάτων και εγγυήσεων, σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους στην εδαφική περιοχή του οποίου βρίσκεται το πρόσωπο αυτό και τις εφαρμοστέες διατάξεις του διεθνούς δικαίου, περιλαμβανομένων του διεθνούς δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Άρθρο 13

1. Τα αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2 θεωρούνται ότι περιλαμβάνονται στα αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση, σε οποιαδήποτε

συνθήκη έκδοσης που υφίσταται μεταξύ οποιονδήποτε των Κρατών Μερών πριν την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουν να περιλάβουν τέτοια αδικήματα ως αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση, σε κάθε συνθήκη έκδοσης που θα συναφθεί μεταγενέστερα μεταξύ τους.

2. Όταν Κράτος Μέρος το οποίο θέτει την έκδοση υπό την αίρεση της ύπαρξης συνθήκης, λαμβάνει αίτημα για έκδοση από άλλο Κράτος Μέρος με το οποίο δεν έχει συνθήκη έκδοσης, το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται, κατά την επιλογή του, να θεωρήσει τη Σύμβαση αυτή ως νομική βάση για έκδοση αναφορικά με τα αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2. Η έκδοση υπόκειται στις άλλες προϋποθέσεις που προνοούνται από το δίκαιο του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

3. Κράτη Μέρη τα οποία δεν θέτουν την έκδοση υπό την αίρεση της ύπαρξης συνθήκης, αναγνωρίζουν τα αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2 ως αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση μεταξύ τους, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προνοούνται από το δίκαιο του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

4. Εάν είναι αναγκαίο, τα αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2, θεωρούνται για σκοπούς έκδοσης μεταξύ Κρατών Μερών, ως εάν είχαν διαπραχθεί όχι μόνο στον τόπο στον οποίο έλαβαν χώρα αλλά επίσης στην εδαφική περιοχή των Κρατών που έχουν θεμελιώσει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2.

5. Οι διατάξεις όλων των συνθηκών έκδοσης και διευθετήσεις μεταξύ Κρατών Μερών αναφορικά με τα αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2, θεωρούνται ότι τροποποιούνται μεταξύ Κρατών Μερών στην έκταση που είναι ασυμβίβαστες με τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 14

1. Κράτη Μέρη παρέχουν το ένα στο άλλο το μεγαλύτερο βαθμό συνδρομής σε σχέση με έρευνες ή ποινικές διαδικασίες ή διαδικασίες έκδοσης που γίνονται αναφορικά με τα αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2, περιλαμβανομένης συνδρομής στη λήψη μαρτυρίας στη διάθεσή τους που είναι αναγκαία για τις διαδικασίες.

2. Κράτη Μέρη εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με οποιοσδήποτε συνθήκες ή άλλες διευθετήσεις για αμοιβαία νομική συνδρομή που δυνατό να υφίστανται μεταξύ τους. Σε περίπτωση απουσίας τέτοιων συνθηκών ή διευθετήσεων, τα Κράτη Μέρη παρέχουν το ένα στο άλλο συνδρομή σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο.

Άρθρο 15

Κανένα από τα αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2 δεν θεωρείται, για σκοπούς έκδοσης ή αμοιβαίας νομικής συνδρομής ως πολιτικό αδίκημα ή ως αδίκημα που σχετίζεται με πολιτικό αδίκημα ή ως αδίκημα εμπνευσμένο από πολιτικά κίνητρα. Συνεπώς, αίτημα για έκδοση ή για αμοιβαία νομική συνδρομή που βασίζεται σε τέτοιο αδίκημα, δεν είναι δυνατό να απορριφθεί για το μοναδικό λόγο ότι αφορά πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα που σχετίζεται με πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα εμπνευσμένο από πολιτικά κίνητρα.

Άρθρο 16

Τίποτα στη Σύμβαση αυτή δεν ερμηνεύεται ως να επιβάλλει υποχρέωση για έκδοση ή για παροχή αμοιβαίας νομικής συνδρομής εάν το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα έχει ουσιαστικούς λόγους να πιστεύει ότι το αίτημα για έκδοση για αδικήματα που καθορίζονται στο άρθρο 2 ή για αμοιβαία νομική συνδρομή αναφορικά με τέτοια αδικήματα έχει γίνει με σκοπό τη δίωξη ή τιμωρία προσώπου ένεκα της φυλής, θρησκείας, υπηκοότητας, εθνοτικής καταγωγής ή πολιτικών απόψεων του προσώπου αυτού ή ότι συμμόρφωση με το αίτημα θα προκαλούσε βλάβη στη θέση του προσώπου αυτού για οποιοδήποτε από τους λόγους αυτούς.

Άρθρο 17

1. Πρόσωπο το οποίο τελεί υπό κράτηση ή εκτίει ποινή στην εδαφική περιοχή ενός Κράτους Μέρους του οποίου η παρουσία ζητείται σε άλλο Κράτος Μέρος για σκοπούς κατάθεσης, αναγνώρισης ή διαφορετικά παροχής συνδρομής στη λήψη μαρτυρίας για τη διερεύνηση ή δίωξη αδικημάτων δυνάμει της Σύμβασης αυτής, δύναται να μεταφερθεί εάν πλήρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (α) Το πρόσωπο ελεύθερα δίνει τη συγκατάθεση του αφού ενημερωθεί και
- (β) οι αρμόδιες αρχές και των δυο Κρατών συμφωνούν, τηρουμένων τέτοιων προϋποθέσεων ως τα Κράτη αυτά δυνατό να θεωρήσουν κατάλληλες.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:

- (α) Το Κράτος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο έχει εξουσία και υποχρέωση να θέσει το πρόσωπο που μεταφέρθηκε υπό προφυλάκιση, εκτός εάν ζητηθεί ή εξουσιοδοτηθεί διαφορετικά από το Κράτος από το οποίο μεταφέρθηκε το πρόσωπο·
- (β) Το Κράτος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο εφαρμόζει χωρίς καθυστέρηση την υποχρέωσή του να επιστρέψει το πρόσωπο υπό την προφυλάκιση του Κράτους από το οποίο το πρόσωπο μεταφέρθηκε όπως συμφωνήθηκε εκ των προτέρων ή όπως διαφορετικά συμφωνήθηκε από τις αρμόδιες αρχές των δυο Κρατών·
- (γ) Το Κράτος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο δεν απαιτεί από το Κράτος από το οποίο μεταφέρθηκε το πρόσωπο να αρχίσει διαδικασίες έκδοσης για την επιστροφή του προσώπου·
- (δ) Το πρόσωπο που μεταφέρεται πιστώνεται με έκτιση της ποινής που εκτίεται στο Κράτος από το οποίο μεταφέρθηκε για το χρόνο που εξέτισε υπό προφυλάκιση στο Κράτος στο οποίο μεταφέρθηκε.

3. Εκτός εάν το Κράτος Μέρος από το οποίο πρόκειται να μεταφερθεί πρόσωπο σύμφωνα με το παρόν άρθρο συμφωνήσει σε αυτό, το πρόσωπο αυτό, οποιαδήποτε και αν είναι η υπηκοότητα του, δεν διώκεται ή κρατείται ή υπόκειται σε οποιοδήποτε άλλο περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας στην εδαφική περιοχή του Κράτους στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο αυτό αναφορικά με ενέργειες ή καταδίκες προηγούμενες της αναχώρησής του από την εδαφική περιοχή του Κράτους από το οποίο τέτοιο πρόσωπο μεταφέρθηκε.

Άρθρο 18

1. Όταν κατάσχει ή διαφορετικά όταν λάβει έλεγχο του ραδιενεργού υλικού, συσκευών ή πυρηνικών εγκαταστάσεων, ακολουθώντας τη διάπραξη αδικήματος που καθορίζεται στο άρθρο 2, το Κράτος Μέρος στην κατοχή του οποίου βρίσκονται:

- (α) Λαμβάνει μέτρα για να καταστήσει αβλαβή το ραδιενεργό υλικό, τη συσκευή ή την πυρηνική εγκατάσταση·
- (β) Διασφαλίζει ότι οποιοδήποτε πυρηνικό υλικό κρατείται σύμφωνα με εφαρμοστέες εγγυήσεις του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας και
- (γ) Λαμβάνει υπόψη συστάσεις για φυσική προστασία και πρότυπα για υγεία και ασφάλεια που δημοσιεύθηκαν από το Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας.

2. Με τη συμπλήρωση οποιωνδήποτε διαδικασιών που σχετίζονται με αδίκημα που καθορίζεται στο άρθρο 2, ή νωρίτερα εάν απαιτείται από το διεθνές δίκαιο, οποιοδήποτε ραδιενεργό υλικό, συσκευή ή πυρηνική εγκατάσταση επιστρέφεται, κατόπιν διαβουλεύσεων (ιδιαίτερα, αναφορικά με τρόπους επιστροφής και αποθήκευσης) με τα επηρεαζόμενα Κράτη Μέρη, στο Κράτος Μέρος στο οποίο ανήκει, στο Κράτος Μέρος του οποίου το φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι κύριος τέτοιου ραδιενεργού υλικού, συσκευής ή εγκατάστασης, είναι υπήκοος ή πρόσωπο που διαμένει σε Κράτος Μέρος από την εδαφική περιοχή του οποίου κλάπηκε ή λήφθηκε παράνομα με άλλο τρόπο.

3. (1) Όταν σε Κράτος Μέρος απαγορεύεται από το εθνικό ή το διεθνές δίκαιο να επιστρέψει ή αποδεχθεί τέτοιο ραδιενεργό υλικό, συσκευή ή πυρηνική εγκατάσταση ή όταν τα επηρεαζόμενα Κράτη Μέρη συμφωνήσουν σε αυτό, τηρουμένης της παραγράφου 3(2) του παρόντος άρθρου, το Κράτος Μέρος που κατέχει το ραδιενεργό υλικό, συσκευές ή πυρηνικές εγκαταστάσεις συνεχίζει να λαμβάνει τα μέτρα που περιγράφονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου τέτοιο ραδιενεργό υλικό, συσκευές ή πυρηνικές εγκαταστάσεις χρησιμοποιούνται μόνο για ειρηνικούς σκοπούς.

3. (2) Όταν δεν είναι νόμιμο για το Κράτος Μέρος που κατέχει το ραδιενεργό υλικό, συσκευές ή πυρηνικές εγκαταστάσεις να κατέχει αυτά, το Κράτος αυτό

διασφαλίζει ότι το ταχύτερο δυνατό περιέρχονται στην κατοχή του Κράτους για το οποίο τέτοια κατοχή είναι νόμιμη και το οποίο, όπου ενδείκνυται, έχει παράσχει διαβεβαιώσεις σύμφωνες με τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου σε διαβούλευση με το Κράτος αυτό, με σκοπό να το καταστήσει αβλαβές τέτοιο ραδιενεργό υλικό, συσκευές ή πυρηνικές εγκαταστάσεις χρησιμοποιούνται μόνο για ειρηνικούς σκοπούς.

4. Εάν το ραδιενεργό υλικό, συσκευές ή πυρηνικές εγκαταστάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν ανήκουν σε οποιονδήποτε των Κρατών Μερών ή σε υπήκοο ή σε πρόσωπο που διαμένει σε Κράτος Μέρος ή δεν κλάπηκε ή δεν λήφθηκε παράνομα με άλλο τρόπο από την εδαφική περιοχή Κράτους Μέρους ή αν κανένα Κράτος δεν είναι πρόθυμο να λάβει τέτοιο αντικείμενο δυνάμει της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, λαμβάνεται ξεχωριστή απόφαση αναφορικά με τη διάθεσή του, τηρουμένης της παραγράφου 3 (2) του παρόντος άρθρου, κατόπιν διαβουλεύσεων μεταξύ των επηρεαζομένων Κρατών και οποιωνδήποτε σχετικών διεθνών οργανισμών.

5. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1, 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου, το Κράτος Μέρος που κατέχει το ραδιενεργό υλικό, τη συσκευή ή την πυρηνική εγκατάσταση, δύναται να ζητήσει τη συνδρομή και συνεργασία των άλλων Κρατών Μερών, ιδιαίτερα των επηρεαζομένων Κρατών Μερών και οποιωνδήποτε σχετικών διεθνών οργανισμών, ιδιαίτερα του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας. Τα Κράτη Μέρη και οι σχετικοί διεθνείς οργανισμοί ενθαρρύνονται να παρέχουν συνδρομή δυνάμει της παραγράφου αυτής στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

6. Τα Κράτη Μέρη που εμπλέκονται στη διάθεση ή παρακράτηση του ραδιενεργού υλικού, της συσκευής ή της πυρηνικής εγκατάστασης δυνάμει του παρόντος άρθρου, ενημερώνουν το Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας για τον τρόπο κατά τον οποίο τέτοιο αντικείμενο διατέθηκε ή παρακρατήθηκε. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας διαβιβάζει τις πληροφορίες στα άλλα Κράτη Μέρη.

7. Σε περίπτωση οποιασδήποτε διάδοσης σε σχέση με αδίκημα που καθορίζεται στο άρθρο 2, τίποτα στο παρόν άρθρο δεν επηρεάζει με οποιοδήποτε τρόπο τους κανόνες του διεθνούς δικαίου που διέπουν την ευθύνη για πυρηνική ζημιά ή άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 19

Το Κράτος Μέρος όπου ο κατ' ισχυρισμό δράστης διώκεται, κοινοποιεί σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο ή εφαρμοστέες διαδικασίες, το τελικό αποτέλεσμα των διαδικασιών στο Γενικό-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος διαβιβάζει τις πληροφορίες στα άλλα Κράτη Μέρη.

Άρθρο 20

Τα Κράτη Μέρη διεξάγουν διαβουλεύσεις το ένα με το άλλο άμεσα ή μέσω του Γενικού-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, με τη συνδρομή διεθνών οργανισμών, ως είναι αναγκαίο, για να διασφαλίσουν αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 21

Τα Κράτη Μέρη εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής με τρόπο σύμφωνο με τις αρχές της κυριαρχικής ισότητας και εδαφικής ακεραιότητας των Κρατών και αυτή της μη επέμβασης στις εσωτερικές υποθέσεις άλλων Κρατών.

Άρθρο 22

Τίποτα στη Σύμβαση αυτή δεν δίνει δικαίωμα σε Κράτος Μέρος να αναλάβει στην εδαφική περιοχή άλλου Κράτους Μέρους την άσκηση δικαιοδοσίας και εκτέλεση αρμοδιοτήτων οι οποίες επιφυλάσσονται αποκλειστικά για τις αρχές του άλλου αυτού Κράτους Μέρους από το εθνικό του δίκαιο.

Άρθρο 23

1. Οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ δυο ή περισσότερων Κρατών Μερών αναφορικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης αυτής, η οποία δεν μπορεί να διευθετηθεί μέσω διαπραγμάτευσης εντός εύλογου χρόνου, υποβάλλεται σε διαιτησία κατόπιν αιτήματος του ενός από αυτά. Εάν, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία του αιτήματος για διαιτησία, τα μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν για την οργάνωση της διαιτησίας, οποιονδήποτε των μερών αυτών δύναται να παραπέμψει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο με αίτηση, σύμφωνα με τους Κανονισμούς του Δικαστηρίου.

2. Κάθε Κράτος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της Σύμβασης αυτής ή προσχώρησης σε αυτή, να δηλώσει ότι δεν θεωρεί ότι δεσμεύεται από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Τα άλλα Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται από την παράγραφο 1, αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος Μέρους το οποίο έχει προβεί σε τέτοια επιφύλαξη.

3. Οποιοδήποτε Κράτος το οποίο έχει προβεί σε επιφύλαξη σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να αποσύρει την επιφύλαξη αυτή με γνωστοποίηση στο Γενικό-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 24

1. Η Σύμβαση αυτή θα είναι ανοικτή για υπογραφή από όλα τα Κράτη από τις 14 Σεπτεμβρίου 2005, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006 στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη.

2. Η Σύμβαση αυτή υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Γενικό-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

3. Η Σύμβαση αυτή θα είναι ανοικτή για προσχώρηση από οποιοδήποτε Κράτος. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 25

1. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα που ακολουθεί την ημερομηνία κατάθεσης του εικοστού δευτέρου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στο Γενικό-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

2. Για κάθε Κράτος που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στη Σύμβαση μετά την κατάθεση του εικοστού δευτέρου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την κατάθεση από τέτοιο Κράτος του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

Άρθρο 26

1. Κράτος Μέρος δύναται να προτείνει τροποποίηση στη Σύμβαση αυτή. Η προτεινόμενη τροποποίηση υποβάλλεται στο Θεματοφύλακα, ο οποίος την κυκλοφορεί αμέσως σε όλα τα Κράτη Μέρη.

2. Εάν η πλειονότητα των Κρατών Μερών ζητήσει από το Θεματοφύλακα να συγκαλέσει Διάσκεψη για να εξετάσει τις προτεινόμενες τροποποιήσεις, ο Θεματοφύλακας καλεί όλα τα Κράτη Μέρη να μετášχουν σε τέτοια Διάσκεψη που αρχίζει όχι νωρίτερα των τριών μηνών μετά την έκδοση των προσκλήσεων.

3. Η Διάσκεψη καταβάλλει κάθε προσπάθεια για να διασφαλίσει ότι τροποποιήσεις υιοθετούνται με ομοφωνία. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, τροποποιήσεις υιοθετούνται με πλειονότητα δύο τρίτων όλων των Κρατών Μερών. Οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετείται στη Διάσκεψη κυκλοφορεί αμέσως από το Θεματοφύλακα σε όλα τα Κράτη Μέρη.

4. Η τροποποίηση που υιοθετείται δυνάμει της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, τίθεται σε ισχύ για κάθε Κράτος Μέρος που καταθέτει το έγγραφό επικύρωσης, αποδοχής, προσχώρησης ή έγκρισης της τροποποίησης την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατά την οποία δύο τρίτα των Κρατών Μερών έχουν καταθέσει το σχετικό τους έγγραφο. Ακολούθως, η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ για οποιοδήποτε Κράτος Μέρος την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατά την οποία το Κράτος αυτό καταθέτει το σχετικό του έγγραφο.

Άρθρο 27

1. Οποιοδήποτε Κράτος Μέρος δύναται να καταγγείλει τη Σύμβαση αυτή, με γραπτή γνωστοποίηση στο Γενικό-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

2. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ ένα έτος που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία η γνωστοποίηση λαμβάνεται από το Γενικό-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 28

Το πρωτότυπο της Σύμβασης αυτής, της οποίας το Αραβικό, Κινέζικο, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στο Γενικό-Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος αποστέλλει πιστοποιημένα αντίγραφα αυτών σε όλα τα Κράτη.

Σε μαρτυρία των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτό από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή, που άνοιξε για υπογραφή στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη στις Σεπτεμβρίου 2005.